

IZVJEŠĆE STEČAJNOGA UPRAVITELJA O TIJEKU STEČAJNOGA POSTUPKA I STANJU
STEČAJNE MASE

Naš broj: ST-401

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa St-9178/2015

Dužnik (ime i prezime / tvrtka ili naziv, OIB, adresa / sjedište) RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju, OIB: 06248751902, Zagreb, Nova Ves 8

I. TIJEK STEČAJNOGA POSTUPKA U RAZDOBLJU OD 26.11.2021. – 13.02.2023.

Navesti radnje koje je stečajni upravitelj poduzeo u određenom razdoblju radi prikupljanja stečajne mase u skladu sa svojim dužnostima, popis postupaka pred sudovima i drugim tijelima u kojima je sudjelovao, popis radnika koji su nastavili s radom, dati podatak ima li dužnik izgleda za nastavak poslovanja i mogućnost za izradu stečajnoga plana, dati mišljenje o mogućnosti zaključenja stečajnoga postupka, odnosno što sprječava zaključenje stečajnoga postupka.

1. U predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1718/2019 odbijena je žalba tužitelja Norberta Rathgebera i potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020. kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužitelja koji je glasio: „*Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja RATHGEBER NORBERT, OIB 89433659028, Savezna Republika Njemačka, 55232 Alzey, Kurt Schmacherstr 15, u iznosu od 864.794,93 Eur-a, protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB, što na dan otvaranja stečaja 20. siječnja 2017. iznosi 6.512.917,64 kune, kao tražbina drugog isplatnog reda tražbine viših isplatnih redova, što su tuženici dužni priznati, a slijedom čega je tužitelj ovlašten zatražiti i postići upis svoje tražbine u tablicu drugog višeg isplatnog reda, u stečajnom postupku St-9178/15, sve u roku od 8 dana. Nalaže se tuženicima platiti tužitelju troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od 4.12.2020., pa do isplate.*

Tužitelju je također naloženo da stečajnom dužniku kao tuženiku naknadi troškove od 359.781,25 kn. Tužitelj do danas nije uplatio navedene troškove.

Tužitelj je izjavio prijedlog za dopuštenje revizije, na koji radi uštede troškova za masu nije odgovarano.

2. U predmetu radi isplate Trgovačkog suda u Zadru br. P-276/2021 (ranije P-315/2012) u kojem dužnik nastupa kao tužitelj protiv tuženika VIGENS d.o.o. u stečaju dana 09. prosinca 2022. donesena je presuda kojom je, u bitnom, 1. naloženo tuženiku Vogens d.o.o. iz iz Petrčana, Kožino Primorje, OIB 11059217210, da tužitelju Rathgeber plan d.o.o. iz Zagreba, u stečaju, Nova Ves 8, OIB 06248751902, isplati iznos od 400.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke zajedno sa ugovornim kamatama koje na taj iznos teku od dana 28. kolovoza 2006.godine pa do 22. siječnja 2010.godine po stopi od 6% godišnje te zakonske zatezne kamate koje na iznos od 400.000,00 Eura teku od dana 23. siječnja 2010.godine pa do isplate određene po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana." Također, tuženiku je naloženo da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 422.500,00 kuna u roku od 8 dana.

Protiv naveden odluke izjavljena je žalba od strane tuženika.

Navedene odluke dostavljaju se u privitku.

II. STANJE STEČAJNE MASE

1. *dati sustavan pregled predmeta stečajne mase s početka razdoblja izvješća prema članku 223. Stečajnog zakona*
2. *dati podatak koji su predmeti stečajne mase unovčeni i u kojem iznosu*
3. *dati podatak koji predmeti stečajne mase nisu unovčeni i zbog kojeg razloga*
4. *dati podatak o tome kako je ostvareno razlučno pravo, ako ono postoji*
5. *dati podatak o tome kako je ostvareno izlučno pravo, ako ono postoji*
6. *dati podatak o vjerovnicima stečajne mase i njihovom namirenju*
7. *dati podatak o isplatama plaća radnika ako su nastavili s radom nakon otvaranja stečajnoga postupka*
8. *dati podatak o namirenju stečajnih vjerovnika (diobe).*
9. *ostali podaci.*

Rješenjem o dosudi od 21. veljače 2020. nekretnina dužnika:

k.č.br. 3641/6	EKONOMSKO DVORIŠTE, ORANIČKI ODVOJAK 1	od 3084 m ²
	UKUPNO:	od 3084 m ²
	upisano u zk.ul.br. 8255 k.o. 999901 Vrapče Novo	

prodana je za iznos od 3.570.00,00 kn.

Stečajni dužnik nije na račun zaprimio uplaćenu kupoprodajnu cijenu, te se stečajna masa sastoji upravo iz potraživanja tog iznosa od Financijske agencije.

Nadalje je izrađen

III. RADNJE KOJE ĆE SE PODUZETI U NAREDNOM RAZDOBLJU

Naznačiti radnje koje će se poduzeti u naredom razdoblju od 09.02.2021.-09.05.2021.

Stečajni upravitelj nastaviti će voditi parnične postupke navedene pod točkom I. ovog izvješća te o njima obavijestiti naslovni sud.

Mjesto i datum

Stečajni upravitelj

Zagreb, 13. veljače 2023..

Prilog:

1. predmetne odluke

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 24 PŽ-1256/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izjaviteljice i Marine Veljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja RATHGEBER NORBERT, OIB 89433659028, Savezna Republika Njemačka, 55232 Alzey, Kurt Schmacherstr 15, kojeg zastupa punomoćnica Irena Čulina, odvjetnica u Zadru, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 8, protiv 1. tuženika RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju, OIB 06248751902, Zagreb, Nova Ves 8, kojeg zastupa punomoćnik Petar Čubela, odvjetnik u Zagrebu, Vlaška 72c, 2. tuženika MIRJANE BRČIĆ, OIB 06248751902, Velika Gorica, S. Radića 8, kojeg zastupa punomoćnica Radmila Bonifačić, odvjetnica u Zagrebu Boškovićeve 3, radi utvrđenja tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020., u sjednici vijeća održanoj 18. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Zagrebu je presudom poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020. u točki I. njezine izreke odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja RATHGEBER NORBERT, OIB 89433659028, Savezna Republika Njemačka, 55232 Alzey, Kurt Schmacherstr 15, u iznosu od 864.794,93 Eur-a, protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB, što na dan otvaranja stečaja 20. siječnja 2017. iznosi 6.512.917,64 kune, kao tražbina drugog isplatnog reda tražbine viših isplatnih redova, što su tuženici dužni priznati, a slijedom čega je tužitelj ovlašten zatražiti i postići upis svoje tražbine u tablicu drugog višeg isplatnog reda, u stečajnom postupku St-9178/15, sve u roku od 8 dana.

Nalaže se tuženicima platiti tužitelju troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od 4.12.2020., pa do isplate." U točki II. njezine izreke određeno je da je tužitelj dužan tuženicima naknaditi parnični trošak i to prvotuženiku u iznosu od 359.781,25 kn, a drugotuženiku u iznosu od 433.612,50 kn, sve to u roku od osam dana.

2. Protiv presude žalbu je podnio tužitelj. Presudu pobija u cijelosti zbog svih žalbenih razloga te predlaže da ovaj sud presudu preinači i prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti podredno da presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

3. Tuženik nije dao odgovor na žabu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbama i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pogrešnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana.

6. U donošenju presude nisu počinjene bitne povrede odredaba postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Izreka presude je jasna, a obrazloženje sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Sud je pravilno okvalificirao pravnu prirodu spora, utvrdio koje su činjenice među strankama nesporne, a koje sporne te o spornim činjenicama izveo sve predložene i potrebne dokaze koji su se odnosili na tvrdnje o odlučnim činjenicama za rješavanje spora.

7. Predmet spora je utvrđenje postojanja tražbine tužitelja prema prvotuženiku u iznosu od 6.512.917,64 kn.

8. Iz spisa proizlazi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom pod poslovnim brojem St-9178/15, rješenjem od 11. svibnja 2017. tužitelj upućen u parnicu iz razloga što su stečajni upravitelj i stečajni vjerovnik Mirjana Brčić osporili njegovu tražbinu na ispitnom ročištu održanom 11. svibnja 2017. u iznosu od 6.512.917,64 kn.

9. Između stranaka nije sporno da su sklopile ugovor o ustupu potraživanja od 29. ožujka 2011., Aneks ugovoru o ustupu potraživanja od 13. prosinca 2011. i Sporazum o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. prosinca 2011.

10. Tijekom postupka utvrđene su slijedeće činjenice:

- da je tužitelj osnivač prvotuženika i kao takav bliska osoba sukladno čl. 207. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17; dalje: SZ),
- da su Ugovorom o ustupu potraživanja ugovorne stranke suglasno utvrdile da ustupatelj (tužitelj) ima potraživanje prema trgovačkom društvu Vogens d.o.o, temeljem Ugovora o zajmu od 28. kolovoza 2007. u iznosu od 400.000,00 EUR s ugovorenom kamatom po stopi od 6% do dana ugovorenog povrata duga, a nakon toga u slučaju zakašnjenja s povratom duga i na zakonsku zateznu kamatu. Člankom 3. ugovoren je prijenos na preuzimatelja (prvotuženika) cjelokupnog potraživanja koje ima prema dužniku Vogens d.o.o. kako je opisan u čl. 2. Ugovora. Člankom 7. preuzimatelj (prvotuženik) se obvezuje po naplati cjelokupnog iznosa zajedno s

pripadajućim kamatama i troškovima isplatiti tužitelju, a iznos kamata i troškova zadržati za sebe,

- da su se stranke, Anexom ugovora o ustupanju potraživanja od 29. ožujka 2011. u čl. 2., sporazumjele da Ugovoru o ustupu dodaju odredbu prema kojoj prvotuženik dopušta tužitelju upis založnog prava na nekretnini oznake kč.br.3641/6 ekonomsko dvorište, površine 4456 m², upisano u zk ul.8255 k.o. Vrapče Novo radi osiguranja naplate potraživanja temeljem ugovora o ustupu i to najviše do iznosa od 400.000,00 EUR,

- da su stranke Sporazumom o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. prosinca 2011. u članku 2. učinile nespornim da je tijekom 2008. godine i dalje došlo do bitnog smanjenja poslovnih aktivnosti društva i ostvarenja bilo kakvih prihoda pa da je društvo, da bi ostalo aktivno, isključivo financirano kratkoročnim pozajmicama osnivača i to ukupno u iznosu od 222.000,00 EUR. Člankom. 3. ugovoreno je, u svrhu osiguranja naplate tužiteljevih dospjelih potraživanja u iznosu od 222.000,00 EUR upis u zemljišne knjige pravo zalog na nekretnini oznake kč.br. 3641/6 ekonomsko dvorište, površine 4456 m², upisano u zk ul. 8255 k.o. Vrapče Novo

- da iz nalaza i mišljenja vještaka za financije mr. oec. Ljerk Živković, koja je svoj nalaz i mišljenje dala nakon analize sve dostupne joj dokumentacije stranaka, proizlazi da iznos potraživanja tužitelja niti u jednom segmentu ne odgovara knjigovodstvenim evidencijama iz javno objavljenih izvješća u pogledu visine potraživanja.

11. Slijedom navedenog, potraživanje tužitelja strukturirano je u dva dijela iz dvije različite pravne osnove:

- prvi dio 400.000,00 EUR protuvrijednost kuna temeljem Ugovora o ustupu
- drugi dio 222.000,00 EUR protuvrijednost kuna temeljem Ugovora o zajmu.

12. U odnosu na potraživanje u iznosu od 222.000,00 EUR, stranke su u čl. 2. Sporazumom o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. prosinca 2011. učinile nespornim da je tijekom 2008. godine i dalje došlo do bitnog smanjenja poslovnih aktivnosti društva i ostvarenja bilo kakvih prihoda pa da je društvo, da bi ostalo aktivno, isključivo financirano kratkoročnim pozajmicama osnivača i to ukupno u iznosu od 222.000,00 EUR. Stoga je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima koja propisuje da zajam nadomješta kapital u slučaju kada društvu pribavi kapital član društva kada ovaj to ne bi mogao u redovitom tijeku stvari pribaviti po tržišnim uvjetima.

13. Slijedom navedenog, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je pravna osnova tužiteljeve tražbine, kao vjerovnika drugog isplatnog reda u iznosu od 222.000,00 kn, ugovor o zajmu tužitelja kao osnivača prednika prvotuženika Rathgener plan d.o.o., kojim tužitelj nadomješta kapital u društvu.

14. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski je sud pravilno utvrdio neosnovanim tužbeni zahtjev tužitelja da se utvrdi osnovanom njegova tražbina drugog višeg isplatnog reda upravo onako kako je to označeno u prijavi tražbine, odnosno na ispitnom ročištu, a kao razlog neosnovanosti te tražbine naveo da

tražbina tužitelja ne predstavlja tražbinu drugog višeg isplatnog reda, već tražbinu nižeg isplatnog reda, a sukladno odredbi čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a.

15. Nadalje, potraživanje tužitelja u iznosu od 400.000,00 EUR odnosi se na ugovor o ustupu potraživanja od 29. ožujka 2011., iz kojeg je vidljivo da tužitelj (ustupatelj) u čl. 3. Ugovora prenosi na prednika prvotuženika Rathgeber plan d.o.o. (preuzimatelj) cjelokupno potraživanje koje ima prema dužniku Vicens d.o.o. u iznosu od 400.000,00 EUR, zajedno sa zateznom kamatom, te se preuzimatelj čl. 7. Ugovora, obvezuje po naplati cjelokupnog iznosa isti isplatiti tužitelju kao ustupitelju, te iznos kamata i troškova zadržati za sebe.

16. O potraživanju koje je prenijeto na prvotuženika vodi se parnica pod poslovnim brojem P-315/2012, koja nije okončana. Dakle, tužitelj je ustupio svoju buduću i neizvjesnu tražbinu prvotuženiku, koju bi ovaj nakon naplate trebao isplatiti tužitelju i kao osiguranje da će to učiniti dao je tužitelju založno pravo na nekretnini.

17. Slijedom navedenog, u vrijeme sklapanja Ugovora o ustupu potraživanja od 29. ožujka 2011. između tužitelja kao ustupitelja tražbine i prvotuženika kao primatelja ustupa nije postojao dužničko-vjerovnički odnos između istoimenih ugovornih strana u iznosu od 400.000,00 EUR niti s bilo koje osnove. Kako je neizvjesno je li uopće osnovana tražbina u iznosu od 400.000,00 EUR i hoće li prvotuženik od društva Vicens d.o.o. naplatiti navedeni iznos, to je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da tražbina tužitelja prema tuženiku u tom iznosu nije osnovana.

18. Neosnovano je tužiteljevo pozivanje na njegovo razlučno pravo koje nitko nije osporio. Postojanje založnog prava nije dokaz da tražbina koja se njime osigurava doista postoji, pa je stoga sud, obzirom da je utvrdio da tužitelj postojanje svoje tražbine kao vjerovnik drugog višeg isplatnog reda nije dokazao, pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

19. Prvostupanjski je sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev i u odnosu na drugotuženika iz razloga što drugotuženik nije pasivno legitimiran u ovom postupku.

20. Naime, prema čl. 266. SZ-a, ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud će stečajnoga vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnoga dužnika.

21. U konkretnom slučaju tražbinu su osporili i stečajni upravitelj i stečajni vjerovnik pa je stoga tužitelj bio ovlašten pokrenuti parnicu samo protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osnovanosti njegove tražbine, što je i učinio, a ne i protiv stečajnog vjerovnika koji nije njegov dužnik.

22. Pravilna je i zakonita odluka o troškovima postupka. Prvostupanjski je sud pravilno primijenio odredbu čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a trošak je odmjeren

sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; dalje: OT), te Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 74/95 –110/15), a u skladu sa vrijednosti predmeta spora od 6.512.917,64 kn jer je to upravo iznos tužiteljeve tražbine koja je predmet ovog spora.

23. Stoga razlozima svoje žalbe tužitelj nije doveo u sumnju zakonitost i pravilnost prvostupanjske presude.

24. Valjalo je stoga temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 18. svibnja 2022.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb30b-a8041**

Kontrolni broj: **0c928-c7030-7035e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, , OIB 39670464653, po sucu Tereziji Goreta, u pravnoj stvari tužitelja Rathgeber plan d.o.o. iz Zagreba, Nova Ves 8, OIB 06248751902, zastupan po punomoćniku Ivanu Brleković, odvjetniku iz Sv.Ivana Zeline, protiv tuženika Vogens d.o.o. iz Petrčana, Kožino Primorje, OIB 11059217210, zastupan po punomoćniku Dragan Jurjević, odvjetniku iz Zadra, radi isplate, na ročištu objave održanom dana 09. prosinca 2022. godine

p r e s u d i o j e

1. Nalaže se tuženiku Vogens d.o.o. iz iz Petrčana, Kožino Primorje, OIB 11059217210, da tužitelju Rathgeber plan d.o.o. iz Zagreba, u stečaju, Nova Ves 8, OIB 06248751902, isplati iznos od 400.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke zajedno sa ugovornim kamatama koje na taj iznos teku od dana 28. kolovoza 2006.godine pa do 22. siječnja 2010.godine po stopi od 6% godišnje te zakonske zatezne kamate koje na iznos od 400.000,00 Eura teku od dana 23. siječnja 2010.godine pa do isplate određene po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana."

2. Dužan je tuženik platiti tužitelju troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 422.500,00 kuna u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi i tijekom raspravljanja naveo da je dana 28. kolovoza 2006. godine sklopljen ugovor o zajmu između Norberta Rathgebera iz SR Njemačke, kao zjamodavca i tuženika Vogens d.o.o. iz Petrčana, kao zajmoprimca, temelj kojeg je

tuženiku na njegov poslovni račun isplaćen iznos od 400.000,00 Eura na rok od šest mjeseci sa ugovorenom kamatom po stopi od 6% godišnje. Nadalje, tužitelj je naveo da je dana 28. kolovoza 2007.godine tuženik sa Norbertom Rathgeberom sklopio Ugovor o zajmu kojim da su reprogramirali Ugovor o zajmu od 28. kolovoza 2006.godine na način da su istim produljili rok vraćanja zajma s obzirom da tuženik nije Norbertu Rathgeberu vratio pozajmljeni iznos. Nakon sklapanja ovog ugovora o zajmu, između Norberta Rathgebera i tuženika da su sklopljeni Aneksi tom Ugovoru, kojim da su ugovorne strane sporazumno produljivale rok povrata pozajmljenog iznos. Posljednji Aneks Ugovoru o zajmu od dana 28. kolovoza 2007.godine da je sklopljen dana 01. srpnja 2009.godine, a kojim da je dan povrata zajma sporazumno određen dan 22. siječnja 2010.godine. Tužitelj, je nadalje naveo da je dana 29. ožujka 2011.godine sklopljen Ugovor o ustupanju potraživanja između Norberta Rathgebera, kao ustupitelja i tužitelja Rathgeber plan d.o.o., kao preuzimatelja, koji ugovor da je ovjeren kod javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba dana 29. ožujka 2011.godine pod brojem OV-3909/11, a kojim ugovorom da su potraživanja Norberta Rathgebera prenesena u cijelosti na tužitelja, a koje je isti imao prema tuženiku temeljem Ugovora o zajmu od dana 28. kolovoza 2006.godine. Također, tužitelj je naveo da je tuženik uredno obaviješten o ustupu tražbine na tužitelja dana 07. listopada 2011.godine kada da je direktorici tuženika uručen jedan primjerak Ugovora o ustupu potraživanja, a što da je ista i potvrdila svojim potpisom. Isto tako, tužitelj je naveo da nije točno da je tuženik podmirio utuženo potraživanje jer da je među strankama postojao još jedan ugovorni odnos o prijenosu poslovnih udjela te da se uplata odnosi na taj ugovorni odnos.

Tuženik se u odgovoru na tužbu i tijekom raspravljanja protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te je u prvom redu istakao prigovor zastare potraživanja, nadalje, istakao je da je dug podmirio još dana 27. studenog 2007.godine. Ujedno je tuženik naveo da je ugovor o ustupanju tražbine ništav jer da strana fizička osoba ne može ustupiti domaćoj pravnoj osobi sredstva koja bi bila predmet Ugovora o zajmu

U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o zajmu sklopljenog između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. od dana 28. kolovoza 2006.godine na iznos od 400.000,00 eura (list 5 spisa), Ugovora o zajmu od dana 28. kolovoza 2007.godine sklopljenog između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. (list 9 spisa), Anex br 1. od 27. veljače 2007.godine, Anex br. 2. od 31. prosinca 2008.godine (list 12 spisa), i Anex br. 3. od 01. srpnja 2009.godine svi sklopljeni između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o, Ugovor o ustupanju potraživanja između Norbert Rathgeber i tužitelja, potvrde o uplati na dan 27. studenog 2007.godine ovjeren kod javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba dana 29. ožujka 2011.godine pod brojem OV-3909/11, Ugovora o prijenosu poslovnog udjela između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. od 09. studenog 2007.godine ovjerenog kod javnog bilježnika Vera Marčina pod poslovnim brojem Ov-17649/07 od 09. studenog 2007.godine, naloga za plaćanje u

inozemstvo Zagrebačke banke (list 62 -64 spisa), nalaza i mišljenja vještaka za financije Gorana Miljas, dipl. ekonomista, zaključnice Zagrebačke banke od 27. studenog 2007.godine, pregledom zapisnika skupštine vjerovnika u stečajnom postupku St-9178/15 nad dužnikom RATHGEBER PLAN d.o.o. održane 19. siječnja 2021. godine te rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-9178/15 od 11. svibnja 2017. godine (list 277 – 280 spisa), rješenja Trgovačkog suda u Zadru pod poslovnim brojem St-114/2018 (list 301- 316 spisa), nalaza i mišljenja vještaka, podneska vještaka od 25.listopada 2022. godine kojim je otklonio prigovore tuženika te saslušanjem istog na ročištu dana 25. listopada 2022. godine.

Odbijen je prijedlog izvođenjem dokaza od strane tuženika za provođenjem grafološkog kao i novog financijskog vještačenja, kao suvišno, budući bi isto predstavljalo odugovlačenje postupka a sve obzirom na dokaze koji prileže spisu.

Tužba je osnovana.

U ovoj pravnoj stvari već je donesena presuda pod poslovnim brojem P-315/2012 od dana 05. svibnja 2014. godine, kojom presudom je u cijelosti prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu 400.000,00 eura u kunsnoj protuvrijednosti, sa kamatom koje teku od 28. kolovoza 2006. pa do 22. siječnja 2010. godine po stopi od 6% godišnje te zz kamate koje teku od 23. siječnja 2010.g. pa do 30.lipnja 2011.g. po stopi od 17% godišnje a u slučaju promjene stope prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta uvećano za osam postotnih poena.

Na navedenu presudu žalbu je izjavio tuženik te je po navedenoj žalbi Visoki trgovački sud dana 01. listopada 2021. godine donio rješenje pod poslovnim brojem PŽ-2606/21 u kojem rješenju je u bitnom potvrdio navode ovog prvostupanjskog suda, međutim, presuda je ukinuta zbog bitne povrede budući da vještak nije saslušan na ročištu glavne rasprave čime da je onemogućeno tuženiku raspravljanje.

Obzirom, da je od donošenja presude do zaključenja raspravljanja nad tužiteljem i tuženikom otvoren stečajni postupak ovaj sud je izvršio uvid u rješenje te zapisnik Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem St-9178/15 od 19.siječnja 2022.g. te utvrdio da nije točan navod tuženika da tužitelj RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju nema ovlaštenje za vođenje ove parnice, naime iz zapisnika je razvidno da je uredujući sudac donio odluku kojom je ukinuo odluku skupštine vjerovnika od 19.siječnja da se ne ovlašćuje stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika nastaviti parnicu i angažirati punomoćnika u ovoj parnici, dakle, tužitelj ima ovlaštenje uredujućeg suca u stečajnom postupku da nastavi s vođenjem ove parnice.

Isto tako, potrebno je naglasiti da je uvidom u rješenje ovog suda pod poslovnim brojem St-114/2018 a u kojem predmetu se vodi stečaj nad tuženikom, tužitelj uredno

prijavio svoje potraživanje koje ima u odnosu na tuženika u iznosu kojeg potražuje ovom tužbom.

Imajući u vidu navedeno, neosnovani su svi navodi tuženika da ne postoji ovlaštenje za vođenje ove parnice.

Osim toga, potrebno je naglasiti da je osnovan prigovor zastare kojeg je istakao tuženik.

Naime, odredbom čl. 225 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 dalje: ZOO-a) propisano je da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

Pregledom Ugovora o zajmu sklopljenog između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. od dana 28. kolovoza 2006.godine na iznos od 400.000,00 eura (list 5 spisa), Ugovora o zajmu od dana 28. kolovoza 2007.godine sklopljenog između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. (list 9 spisa), Anex br 1. od 27. veljače 2007.godine, Anex br. 2. od 31. prosinca 2008.godine (list 12 spisa), i Anex br. 3. od 01. srpnja 2009.godine svi sklopljeni između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o, jasno proizlazi da je dospijeće tražbine bilo dana 22. siječnja 2010.godine, a kako je tužba podnesena dana 24. kolovoza 2012.godine, po ocjeni ovog suda, neosnovan je prigovor zastare, budući je tražbina utužena prije isteka zastarnog roka, a koji bi isticao po ocjeni ovog suda tek 22. siječnja 2015.godine.

U ovoj pravnoj stvari, predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 400.000,00 eura na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 29.ožujka 2011.g. na temelju kojeg je tužitelju NORBERT RATHGEBER ustupio svoje potraživanje koje ima prema tuženiku s osnove ugovora o zajmu.

Odredbom čl. 80. st. 1. ZOO propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugog, dok je odredbom čl. 82. st. 1. propisano je da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju.

Pregledom Ugovora o zajmu sklopljenog između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. od dana 28. kolovoza 2006.godine na iznos od 400.000,00 eura (list 5 spisa), Ugovora o zajmu od dana 28. kolovoza 2007.godine sklopljenog između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o. (list 9 spisa), Anex br 1. od 27. veljače 2007.godine, Anex br. 2. od 31. prosinca 2008.godine (list 12 spisa), i Anex br. 3. od 01. srpnja 2009.godine svi sklopljeni između Norbert Rathgeber i Vicens d.o.o, jasno proizlazi da je Norbert Rathgeber sa tuženikom sklopio ugovor o zajmu iznosa od 400.000,00 kuna

dana 28. kolovoza 2006.godine, te da su Ugovorom o zajmu od dana 28. kolovoza 2007.godine te Aneksima samo produžavani rokovi radi vraćanja pozajmljenog iznosa, budući, tuženik nije vratio pozajmljeni iznos, te da je zadnjim aneksom određeno plaćanje sa danom 22. siječnja 2010.godine.

Nadalje, pregledom Ugovora o ustupanju potraživanja između Norbert Rathgeber i tužitelja, ovjerenog kod javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba dana 29. ožujka 2011.godine pod brojem OV-3909/11, jasno proizlazi da je Norbert Rathgeber prenio svoju tražbinu koju je imao prema tuženiku Vogens d.o.o. na tužitelja, a o čemu je i obavijestio tuženika, što je zakonski zastupnik tuženika i potpisao (list 17 spisa), pa jasno proizlazi da je tuženik obaviješten o ustupu tražbine na tužitelja, te tuženik neosnovano prigovara da nije moguće takvo ustupanje, budući da je Norbert Rathgeber stranac koji da je tražbinu prenio na domaću pravnu osobu, jer isto, po ocijeni ovog suda nije protivno zakonu.

Također, potrebno je naglasiti da neosnovano tuženik navodi da je pozajmljeni iznos platio još 27. studenog 2007.godine, dok osnovano tužitelj navodi da se ta uplata odnosila na drugi poslovni odnos ne na ovdje utuženo potraživanje, a što je jasno naveo i vještak Goran Miljas u svom nalazu i mišljenju danim na ročištu glavne rasprave 25.listopada 2022. godine.

Naime, kako to iz spisa jasno proizlazi između Norberta Rathgebera i tuženika bila su dva poslovna odnosa i to Ugovor o zajmu, koji je predmet ove tužbe te Ugovor o prijenosu poslovnog udjela između Norbert Rathgeber i Vogens d.o.o. od 09. studenog 2007.godine ovjerenog kod javnog bilježnika Vera Marčina pod poslovnim brojem Ov-17649/07 od 09. studenog 2007.godine, naloga za plaćanje u inozemstvo Zagrebačke banke (list 62 -64 spisa), te se uplate odnose na taj drugi poslovni odnos a što je potvrdio i imenovani vještak za financije Goran Miljas, diplomirani ekonomist u svom nalazu i mišljenju, a uostalom na potvrdama Zagrebačke banke d.d. jasno stoji uplata prema ugovoru o prijenosu poslovnog udjela.

Vještak za financije Goran Miljas, čiji nalaz i mišljenje ovaj sud prihvaća u cijelosti kao stručan, je u svom nalazu i mišljenju od dana 17. prosinca 2013. godine (list 103 – 125 spisa), naveo da je dug tuženika prema tužitelju u iznosu od 400.000,00 Eura, dok je u dopuni nalaza i mišljenja od 25.listopada 2022. godine i saslušanjem na ročištu od 25.listopada 2022. godine otklonio prigovore tuženika.

Tako obzirom na prigovore tuženika vještak Goran Miljas a sukladno uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-2606/2021 od 01. listopada 2021.g (čl. 260 st. 1. ZPP-a) je saslušan na ročištu glavne rasprave na kojem ročištu je otklonio sve prigovore koje je imao tuženik. Vještak Goran Miljas je naveo da ne postoje „novonastale” okolnosti niti da je priložena takva vjerodostojna dokumentacija

koja bi utjecala na promjenu moga nalaza i mišljenja, posebno s obzirom na utvrđenje okolnosti da utuženi zajam u iznosu od 400.000,00 DEM nije vraćen. Dokaze da predmetni dug nije vraćen da je naveo u nalazu i mišljenju br. 18/2013, od dana 17.prosinca 2013.g., u kojem da je na str. 4. naveo da je zatražio posebno pojašnjenje od tuženika na okolnost - zašto je tuženik potpisivao anekse ugovora o zajmu iza datuma 27.11.2007.g., sve do zaključno 1.7.2009.g., ako smatra daje tog dana doznakom od 460.000,00 EUR i naknadno doznakom od 60.000,00 EUR zajam vraćen u cijelosti. Pojašnjenje nikad nisam dobio. Nadalje, isto na str.4. nalaza i mišljenja da je „da su iznosi od 460.000,00 EUR i 60.000,00 EUR označeni na konto kartici opisno kao „ugovor od 09.11.07. čl.6.“, koji ugovor je Ugovor o prijenosu poslovnog udjela Društva Rathgeber d.o.o. Petrčane od 09.11.2007.g., dok čl.6. ugovara obvezu stjecatelja (Vigens) da prenositelju (Norbert Rathgeber) isplati za potraživanja koja ovaj kao vjerovnik ima prema društvu iznos od 1.120.000,00 EUR, pri čemu ukupna obveza stjecatelja iznosi 4.000.000,00 EUR (čl.2. plus čl. 6.). Vještak je naglasio da su sva plaćanja izvršena do 29.11.2007.g. te da u potpunosti odgovaraju ugovorenoj dinamici plaćanja, tj. dana 27.11.2007.g. da je uplaćeno ukupno 1.440.000,00 EUR (380.000,00 a dana 29.11.2007.g. uplaćeno je još 60.000,00 EUR, sveukupno 1.500.000,00 EUR, koliko je do tog datuma bila i obveza tuženika prema čl.2. i čl.6. Ugovor o prijenosu poslovnog udjela. Nadalje, vještak je naveo da je na konto kartici 1283-Potraživanja temeljem kupoprodajnog ugovora stavke plaćanja od 460.000,00 EUR i 60.000,00 EUR označene su kao „plaćanja po kupoprodajnom ugovoru” Dakle, odredbe predmetnog Ugovora i knjigovodstvena dokumentacija tuženika nedvojbeno dokazuju da je povrat doznakom od 460.000,00 EUR i naknadno doznakom od 60.000,00 EUR izvršen po osnovi Ugovora o prijenosu poslovnog udjela Društva Rathgeber d.o.o. Petrčane. U svezi izjava prednika tužitelja, bile one vjerodostojne ili nevjerodostojne, ovjerene ili neovjerene, da te izjave nisu dokumenti odnosno dokumentacija potrebna za knjiženje poslovnih promjena. Posebno da je čudno da je izjava gosp. Rathgebera od 14.07.2010.g. ovjerena kod javnog bilježnika 26.11.2013.g.,dakle cca 3 godine kasnije.Kompenzacija između pravne i fizičke osobe u poslovnoj praksi da ne postoji. Vigens d.o.o. da je pravna osoba i obveznik vođenja poslovnih knjiga putem dvojnog knjigovodstva sukladno Zakonu o računovodstvu. Gosp. Rathgeber je fizička osoba nerezident i da nije obveznik vođenja poslovnih knjiga. Sukladno dostupnoj sudskoj i poslovnoj praksi zajam u stranoj valuti da se ne vraća putem kompenzacije već isključivo u stranoj valuti. Vještak je također naveo kako nastavno sve ostalo u nalazu i mišljenju, posebno zaključci na str.7., zadnji pasus i str.8. prvi pasus, upućuje na zaključak da predmetni zajam nije vraćen. Nadalje, vještak je na pitanje pun. tuženika može li pojasniti zašto uplate za koje tvrdi da su sve temeljem Ugovora o prijenosu poslovnog udjela plaćane u različitim valutama pa je tako cijena iz čl. 2. Ugovora o prijenosu poslovnog udjela plaćena u kunama koje u plaćanje u SWIFTU banke ima svoju posebnu šifru po kojoj se i prepoznaje osnova plaćanja dok iznos iz čl. 6. koji se odnosi na uplatu 1.120.000 Eura, koji predstavlja potraživanja koje je Norbert Rathgeber imao osnov svojih

arhitektonskih usluga kao arhitekt koji to obavlja kao samostalno zanimanje je plaćen upravo u Eurima sa SWIFTA Zagrebačke banke je vidljivo da se radi i o drugačijoj šifri te mu predočio ovjerene prijave plaćanja iz kojih je vidljivo da kupoprodajna cijena ima osnov plaćanja nekretnine odnosno Real estate kako se navodi a da ovih 1.260.000,00 kuna ima osnov plaćanja račune pa ako vještak to može pojasniti, (list 48, list 50,52,54 spisa) te su se predočili vještaku, isti pojasnio da se treba skoncentrirati na uplatu od 460.000,00 kuna i 60.000 Eura koje su označene pod šifrom 376 kao arhitektonske usluge međutim u knjigovodstvu su iste proknjižene kao kupnja poslovnog udjela, instrukcije plaćanja banci daje nalogodavac, a za vještaka je mjerodavno knjigovodstveno stanje odnosno kartica 1823 potraživanja temeljem kupoprodajnog ugovora na koje se sa 27.11. označeno plaćanje po kupoprodajnom ugovoru u iznosu od 460.000 Eura, 600.000 Eura i opet 600.00 Eura dakle ukupno 1.120.000 Eura koliko je iznosila obveza temeljem čl. 6. kupoprodajnog ugovora. Na daljnje pitanje pun tužitelja je li izvršio uvid u knjigovodstvo tuženika, isti je naveo da jest s obzirom da mu je tuženik temeljem njegovog podneska poslao traženu dokumentaciju ali da nije bio fizički pregledao knjigovodstvo. Na daljnje pitanje pun tužitelja da li ti knjig.podatci moraju imati svoju osnovu, isti je odgovorio da u pravilu da, svako knjiženje da se zasniva na izvršenoj poslovnoj promjeni. Na posebno pitanje pun tužitelja kako objašnjava razliku da su plaćanja vršena po osnovi računa 520.000 Eura i da je takvo plaćanje evidentirano u nalogu i SWIFTU banke a da u knjig.na koje se vještak poziva kao osnov proknjiženja je kupoprodajni ugovor, isti je odgovorio da su plaćanja putem banke i putem doznaka također izvršena u iznosima od 460.000 Eura i 60.000 Eura u dvije transakcije i da nije drugačije ovi iznosi evidentirani u knjigama. Na posebno pitanje pun tužitelja može li vještak pojasniti s obzirom na čl. 6. u kojem piše da će stjecatelj poslovnih udjela ovdje tuženik isplatiti sva potraživanja koje Norbert Rathgeber ima prema društvu čiji se poslovni udjeli prodaju, a to znači društvo Ratgeber d.o.o. odnosno kasnije Vogens Invest d.o.o. u iznosu od 1.120.000,00 Eura pa pitanje glasi da li je vještak provjeravao koja su to potraživanja na što se odnose i da li su ona osnovana, isti je odgovorio da nije provjeravao koja su to potraživanja i na što se odnose jer to nije bio njegov zadatak ali je provjerio sva plaćanja koja su izvršena temeljem Ugovora o prijenosu poslovnog udjela po čl. 2. u iznosu od 2.880.000,00 Eura tako i plaćanja u iznosu od 1.120.000,00 Eura, koja su isplaćena po terminima i rokovima kako je to ugovoreno čime je ukupna obveza iznosila 4.000.000,00 Eura što je sve obrazložio na str.2. i 3. u nalazu a posebno razradio u današnjem podnesku čitanja za ročište u točki 3. Na posebno pitanje pun tužitelja zašto ne prihvaća provedenu kompenzaciju kod tuženika koji je kompenzirao iznose u dogovoru sa Norbertom Rathgeber koji je to i potvrdio ako kaže da je za vas knjigovodstvo mjerodavno kada je objašnjavao da je bitna kartica knjig.tuženika a ne uplate preko banke gdje naloge daje stranka, isti je odgovorio da je to već pojasnio u točki 5. podneska kojeg je čitao pri čemu da je naveo da kompenzacija između pravne i fizičke osobe u poslovnoj praksi praktički ne postoji, Vogens d.o.o. je pravna osoba i kao takva obveznik vođenja poslovnih knjiga sukladno Zakonu o računovodstvu.

Gospodin Rathgeber je fizička osoba nerezident i nije obveznik vođenja poslovnih knjiga. Nadalje, da tuženik nije dostavio nikakvu poslovnog odnosa niti poslovne promjene za godine koje su prethodile kompenzaciji. Nadalje, da tuženik ima neznatnih problema sa datumima s obzirom da je predmetna kompenzacija sastavljena 25.1.2011.g. dok je ugovor o ustupanju potraživanja između Norberta Rathgeber i tvrtke Rathgeber sastavljen 29.3.2011.g. S obzirom da se radi o cca 2. mjeseca prije kad bi kompenzacija bila sastavljena u donosu na potraživanje koje je kasnije ustupljeno ne treba posebno komentirati. Na posebno pitanje pun. tužitelja može li pojasniti po pravilima struke zašto ne bi bila dopuštena kompenzacija između pravnih i fizičkih osoba a osim toga ako arhitekt Norbert Rathgeber ispostavlja račun značilo bi da on nije fizička osoba nego očito slobodno zanimanje, a za vašu informaciju isti u Njemačkoj vodi svoje knjigovodstvo kao takav i da li bi po njemu obzirom na sve ovo trebalo izvršiti još jednom neposredan uvid u knjig.tuženika i u knjig.Norberta Rathgeber obzirom na način na koji tretirate ove uplate od 460.000 i 60.000 Eura, isti je odgovorio da je Norbert Rathgeber dao zajam kao fizička osoba ne kao slobodno zanimanje nego isključivo kao fizička osoba i fizička osoba ne vodi poslovne knjige te isto tako nikad nisam u praksi naišao na primjer kompenzacije između fizičke osobe i pravne osobe. Nadalje, s obzirom da se radi o jednostranoj kompenzaciji ista da ima svoje specifičnosti u čemu da ne želi ulaziti u pravno teoriziranje da ne bi došlo do prigovora da se bavi pravnim pitanjima. Međutim vještakda mora poznavati pravo u onom dijelu koji mu je potreban da ocijeni je li neka transakcija pravno dopuštena ili ne kod jednostrane kompenzacije sudska praksa naglašava da je potrebna istovrsnost, dospelost, utuživost i uzajamnost potraživanja kao i okolnost davanja izjave o jednostranoj kompenzaciji, u ovom slučaju izjava sigurno da nije dana jer je nema nigdje u spisu a i ostali uvjeti da su više nego sporni temeljem naprijed navedenog jer se kod Norberta Rathgeber radi o fizičkoj osobi. Na posebno pitanje pun tužitelja iz čega proizlazi da se radi o jednostranoj kompenzaciji kada je Norbert Rathgeber 14. srpnja 2010.g. potpisao izjavu da je suglasan da se provede kompenzacija a vještak grafolog je utvrdio da se radi o njegovom potpisu ako se može predložiti vještaku ovjerena izjava Norberta Rathgebera od 1.8.2022.g. i to zadnji pasus u kojem isti potvrđuje da je upravo sve dogovorio onako kako je u poslovnim knjigama tuženika kompenzacija i provedena jer isti nije obavio poslove arhitektonskih usluga koje su mu unaprijed plaćene na listu 356 spisa, isti odgovara da se u roj izjavi opoziva ranija izjava gdina. Rathgeber i da ta izjava kao i izjava od 14.7.2010.g. ovjerena 26.11.2013.g. ne mogu biti podloga za knjiženje kompenzacije 25.11.2011. cca 8 godina kasnije od ovjere prve izjave. Poslovne promjene knjiže se danom nastanka događaja sukladno Zakonu o računovodstvu što u ovom slučaju nije ispoštovano i nisu poštovane zakonske odredbe. Na posebno pitanje pun tužitelja da vještak još jednom pojasni zašto provedena kompenzacija ne bi bila provedena u skladu sa knjig.rač.propisima isti je odgovorio da je na to pitanje već odgovorio. Na posebno pitanje pun tužitelja da se vještak izjasni o izjavi Norberta Rathgebera u drugom

predmetu uredujući sudac je odbio pitanje jer da je izjava dana u drugom predmetu i da nema veze s ovim predmetom već sa predmetom koji se vodi u Zagrebu.

Tužitelj je podneskom od 02. lipnja 2022. godine uredio tužbeni zahtjev te je predložio 4 alternativna tužbena zahtjeva ali sud je prihvatio alternativni zahtjev pod točkom 4. kako je presuđeno u izreci.

Odredbom čl. 22. Zakon o obveznim odnosima propisano je da ako novčana obveza protivno zakonu glasi u plaćanje u stranoj valuti njezino se ispunjenje može zahtijevati samo u valuti RH prema prodajnom tečaju koji objavi devizna burza odnosno HNB i koji vrijedi na dan dospijelosti, odnosno po zahtjevu vjerovnika, na dan plaćanja, to je stoga dosuđeni iznos od 400.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate i to iz razloga jer je ovaj parnični postupak pokrenut prije pokretanja stečajnog postupka kako tuženika tako i tužitelja.

Isto tako, ovaj sud nije prihvatio navode tuženika da je dana 27. studenog 2007. godine, platio utuženo potraživanje zbog toga što sam tuženik svojim pečatom i potpisom kada je sklapao anekse br. 1. , br 2. i 3. priznao da utuženo potraživanje po ugovoru o zajmu od 28. kolovoza 2007.godine nije platio već je produžavan rok povrata zajma, a zadnji aneks je sklopljen dana 01. srpnja 2009.godine, dakle, ovaj sud je ocijenio da tuženik nije platio utuženi iznos dana 27. studenog 2007.godine, jer da je to učinio ne bi onda sklapao ove anekse.

Ostimo toga, potrebno je naglasiti da je više nego očito a što je i potvrdio vještak Goran Milić da Norbert Rathgeber prilagođava svoje navode kako bi osporio naveden prijenos ugovora a što je razvidno i iz zapisnika skupštine vjerovnika pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pred kojim se vodi stečajni postupak budući je isti tražio da se ne nastavi ova parnica, međutim, uredujući sudac je ukinuo odluku skupštine vjerovnika te tužitelj ima ovlaštenje za vođenje ove parnice, dakle, više je nego očito da Norbert Rathgeber tijekom cijelog postupka zloupotrebljava procesna ovlaštenja kao i tuženik kako bi odugovlačio postupak te osporio potraživanje tužitelja.

Kako je ovaj sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja, a kako tuženik do zaključenja raspravljanja nije dostavio sudu dokaz da je platio utuženo potraživanje, te kako su Norbert Rathgeber i tuženik ugovorili kamatu od 6% godišnje, to mu je stoga, valjalo dosuditi i kamatu na dosuđeni iznos (čl. 29 ZOO).

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, nesporno je da je tuženik tijekom cijelog postupka mijenjao svoje navode kako je prestala tražbina a kako je vještačenjem po vještaku za financije nedvojbeno utvrđeno da tražbina nije prestala te kako je vještak u cijelosti osporio sve navode tuženika, to je stoga temeljem čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja te presuditi kao u izreci.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.1. i čl.155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91,91/92, 112/99, 88/01,117/03 i 84/08 dalje: ZPP-a), pa je tužitelju obzirom na uspjeh u postupku te obzirom na vrijednost predmeta spora, koja se nije mijenjala tijekom postupka, sukladno Tbr. 9.točka 1. i Tbr. 8. točka 1. Tarife o naknadi i nagradi za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12 dalje: OT) priznat trošak sastava tužbe (300 bodova odnosno 30.000,00 kuna), trošak zastupanja na ročištima glavne rasprave od dana 08. veljače 2013.g., 06. svibnja 2013.godine, 10. lipnja 2013.godine, 07. travnja 2013.godine, 14. lipnja 2022.g. i 25. listopada 2022. godine po kvalificiranom punomoćniku (6 puta po 300 bodova odnosno šest puta po 30.000,00 kuna), te trošak sastava četiri obrazložena podneska od 14. listopada 2013., 26. lipnja 2013., 01. lipnja 2013. i 03. svibnja 2013. godine (4 puta po 300 bodova odnosno četiri puta po 30.000,00 kuna), što uvećano za trošak PDV-a iznosi 412.500,00 kuna. Ujedno je tužitelju sukladno Tbr.1.i 2. Tbr. 2. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“ 26/03), priznat trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kuna i presudu u iznosu od 5.000,00 kuna.

Tužitelju nije priznat popisani trošak podneska od 1.lipnja 2022.g., 06. lipnja 2022.g i 20. rujna 2022.g. budući, po traifnom boju 8. toč.1. Tarfe o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 118/14,107/15) mogu se priznati četiri podneska u prvostupanjskom postupku kao nagrada.

Slijedom navedenog tužitelju je priznat ukupni trošak parničnog postupka u iznosu od 422.500,00 kuna, kako je i odlučeno u točki 2. izreke.

U Šibeniku, 09. prosinca 2022. godine

SUDAC
Terezija Goreta

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka. Žalba se podnosi ovom sudu za Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u dovoljnom broju primjeraka

DN-a:

- punomoćnicima stranaka

Broj zapisa: **eb316-280e4**

Kontrolni broj: **05f25-2f2da-c76a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TEREZIJA GORETA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.